

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ไม่ยากให้ตาย

อาการของเราใช้หัตถะ มันเปิดออกมากกระจายออกมาหัตถะชัดเจนวันนี้ คือตัวมันวิ่งไปปากแม่น้ำโขงแล้ว จะให้เราเก็บซากมัน เอายามาฉนแก้หัตถะ ๆ แก้อะไรมันแผ่นเลยแม่น้ำโขงไปแล้วก็ไม่รู้ ไปไล่มันอะไร วันนี้เปิดเผยมากใช้หัตถะ ทุกวันมันไม่ค่อยเปิดนะ เป็นอยู่ในธาตุในชั้น บ่มอยู่อย่างนั้นละ ไม่สบายอยู่ ผิงอยู่ลึก ๆ วันนี้ค่อยเปิดออกมา คือมันลดแล้วค่อยเปิด

เมื่อวานก็ได้ไปโคราชละมั้ง วันก่อนหรือ ไปไหนมันก็จำไม่ได้แหละเราทุกวันนี้ ความจำหดเข้ามา ๆ เช่นอย่างเมื่อวานไปไหน วันนี้ระลึกไม่ได้แล้ว ความจำหดเข้ามา ๆ หัตถะนี้ก็เอากการอยู่ วันนี้เปิดเผยออกมालะ เสียงก็เป็นเสียงหัตถะ เปิดเผยออกมาว่าเป็นหัตถะชัดเจน แต่ก่อนมีแต่มาสูมอยู่ภายใน แต่เราก็ฉนยาแก้หัตถะอยู่ มันจะค่อยคลี่คลายไปละหัตถะ หัตถะอย่างนี้หนักลึก ๆ อยู่จนเป็นไขมาได้ ๓-๔ วันนี่ วันนี้ค่อยเบาลง มันเป็นอยู่ลึก ๆ หัตถะ

ถ้าเป็นตั้งแต่หนุ่มน้อย เราไม่มีปัญหาอะไรกับหัตถะ ๆ แห้วัด ๆ เราไม่เคยสนใจกับมัน แต่เวลาเฒ่าแก่มานี้อะไรก็เป็นพิษหมด เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เป็นใหญ่ขึ้นมา ตั้งแต่ยังหนุ่มน้อยเราไม่สนใจกับมัน จนกระทั่งพูดเสียงไม่มีเลย มันรุนแรงมากก็ไม่สนใจกับมัน แต่ธาตุชั้นนี้มีกำลังพอเท่านั้นเอง สนใจกับมันอะไรหัตถะ ๆ แห้วัด ๆ เวลานี้อะไรเล็กน้อยก็เป็นใหญ่เป็นโตขึ้นหมด คือธาตุชั้นมันอ่อนลง ๆ มันอ่อนลงเองของมันนะ กำลังไม่มีอ่อนลง ๆ ๙๕ ย่าง สิงหา กัณยา ย่างเข้ามาเดือนกว่าแล้ว

เราอยู่ด้วยอายุ ๙๕ แล้ว คนทั้งหลายก็ภูมิใจละว่าเราอยู่มาอายุได้ ๙๔-๙๕ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายภูมิใจ ยังจะให้อยู่ต่อไปอีกตั้งร้อยกว่าปี แต่ผู้แบกธาตุแบกชั้นคือเรา เราสู้เราทุกอย่างหมดอาการความเคลื่อนไหว ฟังให้ชัดเสียนะ ภาคปฏิบัติธรรม โลกทั้งหลายเขาเห็นแบบเดียวกันหมด มีเห็นแปลกออกก็คือเรากับท่านผู้มีธรรม คือจิตใจแบบเดียวกันกับเรา จะเห็นแบบเดียวกันหมด ไม่ขัดแย้งกัน มีอะไรมีตั้งแต่รับผิดชอบธาตุชั้นท่านนั้นนะอยู่ทุกวันนี้ ไม่ได้ภูมิใจกับความเป็นอย่างนี้ ในชีวิตสังขารร่างกายเคลื่อนไหวไปมา ด้วยการแบกการหาม แล้วหามกองทุกข์ไปด้วยนี้เลย เราไม่ได้ยินดีในนี้

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายเห็นก็ยังไม่อยากให้ตาย คนอายุ ๑๒๐ ปี ๑๓๐ ปี อยากจะฟาดปากเอานะ พ่อแก่มีงแบกชั้นอยู่ไม่รู้หรือ เข้าใจไหมพ่อแก่ ภาษาภาคอีสานเรียกพ่อแก่ แบกธาตุแบกชั้นมีงไม่รู้หรือ ภูเป็นคนแบกนี้ละ ว่างั้นละ ก็มันไม่มี

อะไรในจิต ก็มีแต่แบกธาตุแบกชั้นธอยู่เฉยๆ จิตจะมีอะไร ขอให้มันหมดไปดูซิ กิเลสตัวเดียวเท่านั้นเป็นข้าศึก พอกิเลสสิ้นไปแล้วทุกขไม่มีในใจของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้ว ไม่มีทุกขในใจไม่มีเลย ตั้งแต่ขณะกิเลสขาดสะบั้นลงไป ทุกขก็มีแต่ทุกขทางร่างกาย ถ้าบัดนี้ปี๊วะติดฝังเลย ก็เท่านั้นแหละ หลักความจริงเป็นอย่างนี้

ไปไหนมาไหนแบกหามกันไป เขาก็ภูมิใจ โอ้ หลวงตาบ๊ววันนี้ท่านแข็งแรงนะ คนหนึ่งกำลังจะตายแบกธาตุแบกชั้นธไปนี่ อู๊ สบายดีนะ สบายตายอะไร มันไม่รู้ใจ ใจจะแบกอะไรกัน มีแต่จำอยู่อย่างนั้น พูดให้มันชัดเจน ไม่มีทุกขอันใดเข้าแฝงแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลยในใจดวงนั้น แต่เรื่องธาตุเรื่องชั้นธนี้ มันหมุนไปเวียนมากวนตลอด ถึงไม่เข้าถึงใจ ใจก็ต้องรับทราบ เพราะใจเป็นผู้ครองธาตุชั้นธเหล่านี้อยู่เรียกว่ารับผิตชอบ

ใครมาพูดอย่างที่เรพูดเวลานี้ ไม่ใช่คุย ถอดออกจากความจริงมาพูดนี้ จิตเมื่อผ่านไปหมดแล้วมันไม่มีอะไร ก็มีแต่สมมุติทั้งหลาย ธาตุชั้นธก็เป็นสมมุติ มันก็ติดก็ดินตามเรื่องของมันนั่นแหละ เราก็รับทราบๆ ไม่เข้าถึงใจให้ได้รับความทุกขกับมันก็ตาม มันก็รับทราบอยู่ตลอด เพราะเรารับผิตชอบใจดวงนี้ บริสุทธิ์แล้วก็คือใจดวงนี้ มันก็ทราบหมด ไปไหนมีแต่แบกแต่หาม อะไรจะหนักยิ่งกว่าธาตุกว่าชั้นธ อะไรจะหนักยิ่งกว่าแบกสมมุติ สมมุติภายในคือธาตุชั้นธ ก็ยังต้องแบกอยู่ในวงแคบนี้ละ

ข้างนอกปล่อยหมด อันนี้ปล่อย แต่อันนี้ยังสัมผัสสัมพันธ์กับจิตอยู่ เจ็บท้อปวดศีรษะ เป็นไข้เป็นหวัด เป็นไอมันก็กระเทือนถึงกันอยู่อย่างที่ว่านี้ ไม่สบายมาได้ ๔ วันเป็นหวัด แนะ ก็ว่างั้นแหละ ไม่สบาย ใจจะเป็นหวัดอะไร อันนี้ต่างหากให้ชื่อมันว่าเป็นหวัด มันเกี่ยวโยงกันอยู่ รับผิตชอบกันอยู่ มันก็รับทราบกันอยู่ ถึงไม่ทุกขกับมันมันก็รับทราบ พอสลัดนี้ปี๊วะพริบหมดเลย สมมุติไม่มีเลยในจิตดวงนั้น เป็นธรรมชาติ แม้ครองร่างอยู่นี้ก็เป็นธรรมชาติอยู่อย่างนั้นแล้ว ถ้าว่าจิตๆ ไม่ถนัดที่จะพูด ถ้าว่าจิตก็จิต บริสุทธิ์เสีย ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วคือธรรมธาตุนั่นเอง จิตที่บริสุทธิ์ล้วนๆ แล้วเป็นธรรมชาติ

ให้มันเห็นเข้าไปซิ มันจะไปตื่นเตนกับอะไรไม่มี ธรรมชาติมันไม่มีอะไรเข้าถึง ละ นิทาสรรเสริญเข้าไม่ถึงทั้งนั้น มันเข้าถึงกันอยู่ตั้งแต่สมมุติด้วยกัน ธาตุชั้นธอย่างนี้ กิริยาอาการแสดงออกจากสมมุติด้วยกัน สมมุติต่อสมมุติมันก็รับกัน ก็มีตินินิทา สรรเสริญยินยอมว่ากันได้ตามวงของสมมุติด้วยกัน ธรรมชาติมันไม่มี ฟังเอาซิผู้ปฏิบัติ นักปฏิบัติทั้งหลายทำจิตให้มันเป็นอย่างนั้นแล้วไม่ต้องถามกันละ ไม่ถามถามหาอะไร พระพุทธเจ้ามีองค์ดวงขึ้นมาแล้วเป็นอันเดียวกันหมด เป็นน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง อันเดียวกันหมด

เทียบปีบเข้าไปก็เป็นน้ำมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด ท่านจะไปถามกันอะไร พระพุทธเจ้ามีที่พระองค์ก็อันเดียวกันนี้ เหมือนน้ำมหาสมุทรหยดไหนๆ ลงไปมหาสมุทรแล้วเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด จิตเมื่อก้าวเข้าสู่ความบริสุทธิ์แล้วเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด แล้วท่านจะถามกันอะไร พระพุทธเจ้ามีที่พระองค์ท่านถามอะไร ท่านยอมรับกันเต็มที่ด้วยความเป็นอันเดียวกัน พระพุทธเจ้าก็คือผู้บริสุทธิ์ สวาททั้งหลายก็คือบริสุทธิ์ อรหันต์ทั้งหลายคือความบริสุทธิ์เป็นอันเดียวกันแล้วถามกันหาอะไร ถ้าเป็นน้ำก็เป็นน้ำมหาวิมุตติมหานิพพานด้วยกัน ท่านไม่ถามกันละ ถึงขั้นไม่ถามแล้วไม่ถาม

กราบพระพุทธเจ้าอยู่ทุกวัน พุทโธ ธัมโม สังโฆ ดังที่เราเคยพูดนั่นละ พุทโธ ธัมโม สังโฆ นี่ติดหัวใจมาตั้งแต่วันรู้จักเพียงสภาวะ พุทโธ ธัมโม สังโฆ ถึงวาระสุดท้ายพอกิเลสขาดสะบั้นไปหมดแล้ว พุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นอันเดียวกันเลย หือพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันเดียวกันได้อย่างไร มันเป็นแล้วนั้น ใครมาบอก ไม่บอกมันก็รู้เป็นอันเดียวกันแล้ว เป็นธรรมทั้งแท่งเรียกว่าธรรมธาตุ เท่านั้นพูดได้ว่าธรรมธาตุเท่านั้นเอง จิตที่บริสุทธิ์เป็นอย่างนั้น

คำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นสวาทขาดธรรมตรีสไว้ชอบทุกอย่าง มันเหลวๆ ไหลๆ แหวกออกนอกกลุ่มนอกรทางก็คือพวกเรละมันถึงได้บ่นความทุกข์ความยากลำบากทั่วโลกดินแดน ถ้าเห็นไปตามพระพุทธเจ้าแล้วจะรู้หมด ทุกข์ภายนอกคือส่วนร่างกายสมมุติ ทางภายในไม่มีทุกข์ เหลือแต่ใจที่บริสุทธิ์ ไม่มี หมด

อยู่ทุกวันนี้ว่าเป็นสุขหรือ แบกธาตุแบกขันธไปมานี้เป็นสุขหรือ แต่พวกประชาชนทั้งหลายคนทั่วโลกเขาก็ยินดี ยิงได้ครูบาอาจารย์ที่เขาเคารพนับถือแล้วเขาไม่ อยากให้ตายเลย แต่ผู้นั้นแบกขันธแบกกองทุกข์จะเป็นจะตายเขาไม่ดู แบกขันธจะว่าไง จิตไม่เป็นทุกข์แต่ขันธมันแสดงของมันก็รับทราบๆ ก็เรียกว่าเป็นทุกข์ด้วยกัน นั้นเขาไม่รู้

นี่ก็เป็นหัตถมา ๔ วัน วันนี้เริ่มเปิดเผยออกมา วันนี้ก็ไม่มีอะไรละ แต่สำคัญที่กลางวิากลางวันจะห้ามเขาได้อย่างไร หลังไหลอยู่นี้ เรานั่งอยู่กุฏิมองออกมาผ่านมามองเห็นคน เขาไม่เห็นเราแต่เรามองออกมาเห็น ผ่านป่าไม้ออกมาเนี่ย ยัวะเยี้ยๆ มาศาลาๆ หลังไหลเข้าหลังไหลออกอยู่ตลอด เราอยู่กุฏินี้เราก็ออกไม่ได้นะ ถ้าออกมันรุ่มเหมือนแม่ต่อแม่แต่น เขาไปเจอที่ไหนรุ่มเลย เราก็ต้องได้ใช้วิชา วิชาเต็มอยู่นี้ สะพายย่ามสองย่ามมีแต่วิชาแก้ตัว วิชาหลบหลีกภัยเข้าใจไหม มนุษย์นี้เป็นมหากัย กวน ไม่มากอะไรมหากัยของมนุษย์ที่กวน แค่นี้ก็เอา ยกขึ้นใหญ่ๆ ว่ามหากัย มันเป็นอะไรมหากัย เขากวน

ขั้นที่แรกมหากัยเหมือนว่าเป็นอะไรมาจากไหน ครั้นเวลาตอบออกไปว่า เขากวน เท่านั้นเอง ไปนี้ต้องเจยนะ เราทำได้ทุกแบบ ก็ไม่มีอะไรกับโลกนี้วะ เราทำได้ทุกแบบ ไปเต็มยั่วเยี้ยๆ นี่ไม่พูดกับเขาสักคำเดียวเลย เต็มอยู่นั้นเราเดินออกมา เวลาจำเป็นเราออกไปมันเต็มอยู่สองฟาก เขานั่งพนมมือแล้วเราก็เฉยเสียเหมือนไม่เห็นไม่รู้ เขาก็จะว่าหลงตามันบ้าหรือไง พวกนี้บ้าล้วนๆ เขาไม่ว่า เขามาว่าคนดี ว่าคนดีนี่ว่าเป็นบ้า คนดีคืออะไร เราเตรียมพร้อมแล้ววิชาแก้ตัวกับคนเข้าใจใหม่ วิชาของเราเต็มย่ำมสองย่ำมหนักเลยเหียวไป

พอจะพูดก็พูดเสียบ้าง มันหากเป็นของมันเอง คือธรรมชาตินี้มันจะบ่งบอกอยู่ตลอด ธรรมชาตินี้มันโง่เมื่อไร พูดให้มันชัดเจน ถึงจะเป็นงุ่มง่ามตัวมเตี้ยมก็ตาม ธรรมชาตินี้จะไม่เป็นเลย ไม่มีอิริยาบถไม่มีการยืนการนั่งการนอน ธรรมชาตินี้เป็นธรรมชาติมันแพรวพราวๆ จำของมันอยู่ตลอด ควรจะปฏิบัติกับสิ่งใดเท่าไรมันจะเป็นในนี้เอง จะแยบออกมา เหนอ.ถามเรื่องนั้นเรื่องนี้.ถ้าไม่อะไรทางนี้ปรกติอยู่ นี่ปรกตินี้ดีกว่าที่จะแสดงออก ก็ไปตามปรกติเสียเฉยไปเลย มันหลายแบบ ถ้าจะถามก็เอาๆ ถาม มันหากมีอยู่ในนี้ละบอก บอกใครไม่ได้แต่มันรู้ในเจ้าของ

บางทีไปก็เฉย บางทีก็ขู่เอา มาอะไรกัน เอาละนะที่นี้ มาธุระอะไร มาเซ่อๆ ซ่าๆ อะไร หือ มาอะไร ไม่ได้เรื่องแล้วไล่กลับเดี๋ยวนั้น ชูด้วยนะ บทเวลาจะเอาขึ้นนี้แตกฮือ กำลังลงรถทัวร์รถเทียบ ๒ คัน ๓ คัน เต็มอยู่กำลังจะเข้ามา มาอะไรถาม ยืนจังก้าอยู่ ประตุนะ นั้นเห็นใหม่ห้ามทัพ รถ ๒ คัน ๓ คัน มาธุระอะไรถามดู ตั้งใจจะมาชมวัด ที่ไหนไม่มีวัด.. ที่ไหนมันก็มีวัดเต็มบ้านเต็มเมืองมาอะไรที่นี้ มีธุระอะไร มาดูวัด กลับไปหาดูวัดไหนก็ได้ ไล่เดี๋ยวนั้นเลยแตกฮือไม่ให้เข้าเลย อย่างนั้นละหลงตาปฏิบัติได้ทุกอย่างกับโลกสมมุตินี้ อันนั้นไม่ใช่สมมุติจะว่าอะไร ว่าแล้วเฉยเหมือนว่าชู่จะกัดจะฉีกนะ แต่ความจริงไม่มี มันหากเป็นของมันเองอยู่ในนี้ ใครไม่รู้แต่รู้เราคนเดียว

บางทีก็เหมือนจะกัดจะฉีก เหมือนยักษ์เข้าใจใหม่ แต่กิริยาเฉยๆ ภายในไม่มี เขาก็กลัวซิเขากลัวแต่ภายนอก ภายในเขาไม่เห็น เป็นอย่างนั้นละ ขบขันดินะเล่นกับโลก มันเล่นได้ทุกแบบนี้ ใช้ได้ทุกแบบ ก็สมมุติเฉยๆ จะว่าอะไร ธรรมชาติอันนี้ไม่มีไม่มีในสมมุตินี้ ต่อจากนี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ